

افزایش آمار کودکان کار در کشور

دسترنج

دوشنبه سی یکم تیر هشتاد و هفت

در سال ۷۵، حدود ۱۱ درصد از کودکان ۱۰ تا ۱۸ سال کشور جزو کودکان کار بودند که این رقم با افزایش، به ۱۲/۷ درصد (یک میلیون و ۶۶۰ هزار نفر) در سال ۸۵ رسیده است. این در حالیست که تعداد کودکان این رده سنی، نسبت به سال ۷۵ کاهش یافته است.

مدیرعامل انجمن حمایت از حقوق کودکان با استناد به آمارهای منتشر شده سال ۸۵ توسط مرکز آمار ایران اعلام کرد: از مجموع ۱۳ میلیون و ۲۵۳ هزار کودک رده سنی ۱۰ تا ۱۸ سال کشور در سال ۸۵، سه میلیون و ۶۰۰ هزار کودک خارج از چرخه تحصیل و یک میلیون و ۷۰۰ هزار کودک به صورت مستقیم درگیر کار بودند.

فرشید یزدانی در گفت‌وگو با ایسنا، ضمن اعلام این خبر که آن را هشدار جدی برای مسئولان بالادست وزارت آموزش و پرورش دانست، در مورد افزایش جمعیت کودکان کار نسبت به سال ۷۵، گفت: در سال ۷۵، حدود ۱۱ درصد از کودکان ۱۰ تا ۱۸ سال کشور جزو کودکان کار بودند که این رقم با افزایش، به ۱۲/۷ درصد (یک میلیون و ۶۶۰ هزار نفر) در سال ۸۵ رسیده است. این در حالیست که تعداد کودکان این رده سنی، نسبت به سال ۷۵ کاهش یافته است. به گفته وی، نسبت کودکان کار در نقاط شهری و روستایی متفاوت بوده است، به طوری که ۹/۶ درصد (۸۳۰ هزار کودک) آن‌ها، شهری و ۱۸/۳ درصد (۸۵۰ هزار کودک) روستایی بودند و این آمار با تعداد کودکان خارج از چرخه تحصیل در نقاط شهری و روستایی همخوانی دارد.

ازدواج زود هنگام از دلایل عمده خانهدار شدن کودکان است

مدیرعامل انجمن حمایت از حقوق کودکان افزود: علاوه بر وجود یک میلیون و ۶۰۰ هزار کودک کار در کشور، ۹۱۵ هزار کودک با عنوان «کودک خانهدار» توسط مرکز آمار ایران ثبت شده است که حدود ۹۰۴ هزار نفر از آنها را دختران و مابقی را پسران تشکیل می‌دهند.

وی با اذعان به این که عمده کودکان خانهدار، کودکانی هستند که به دلیل ازدواج زود هنگام، خانهدار شده‌اند، تاکید کرد: عده دیگری از این کودکان را کودکان بازمانده از تحصیل تشکیل می‌دهند. بنابراین می‌توان گفت در مجموع حدود دو میلیون و ۷۰۰ هزار کودک در کشور مشغول کار هستند.

یک میلیون و ۳۰۰ هزار نفر از کودکان کار پسر هستند

یزدانی با تفکیک نسبت جنسیتی یک میلیون و ۶۷۰ هزار کودک کار کشور به ایسنا، گفت: ۹/۳ درصد آن‌ها پسر (یک میلیون

و ۳۰۰ هزار نفر) و ۵/۸ درصد (۳۷۰ هزار نفر) را دختران ۱۰ تا ۱۸ سال تشکیل می‌دهند. مدیر عامل انجمن حمایت از حقوق کودکان در مورد نسبت کودکان کار پسر به دختر در رده سنی ذکر شده و در نقاط شهری و روستایی خاطر نشان کرد: ۱۵/۴ درصد (۶۷۴ هزار نفر) از پسران و ۳/۶ درصد دختران (۱۵۰ هزار نفر) در شهرها زندگی می‌کنند.

وی در ادامه در تشریح نسبت تعداد کودکان کار پسر و دختر ساکن در روستاها، افزود: از مجموع کودک کار ساکن در روستاها، ۶۲۷ هزار نفر (۲۶/۵ درصد) از پسران و حدود ۲۲۰ هزار نفر از کودکان کار دختر (۱۰ درصد) در روستاها بسر می‌برند.

یزدانی در مورد تعداد کودکان خانه‌دار شهری و روستایی نیز گفت: ۲۱ درصد (۴۷۳ هزار نفر) از دختران و دودهم درصد (پنج هزار و ۵۰۰ نفر) از پسران روستایی که در رده سنی ۱۰ تا ۱۸ سال قرار دارند، در زمره کودکان خانه‌دار به شمار می‌روند که این جمعیت در میان کودکان دختر شهری به ۴۲۸ هزار نفر (۱۰ درصد) و پسران شهری به پنج هزار نفر (یک دهم درصد) می‌رسد.

در سال ۸۵، سه میلیون و ۶۰۰ هزار کودک ۱۰ تا ۱۸ ساله خارج از چرخه تحصیل بودند

وی در ادامه در مورد آمار کودکان خارج از چرخه تحصیل نیز گفت: حدود ۲۷ درصد (حدود چهار میلیون نفر) از کودکان رده سنی یاد شده، در سال ۷۵ خارج از چرخه تحصیل قرار داشتند که این رقم در سال ۸۵ با افزایش نیم درصدی به ۲۷/۵ درصد (سه میلیون و ۶۰۰ هزار نفر) رسیده است/

به گفته مدیر عامل انجمن حمایت از حقوق کودکان، ۲۹/۳ درصد (یک میلیون و ۸۰۰ هزار نفر) از دختران و ۲۶/۴ درصد (یک میلیون و ۸۰۰ هزار نفر) از پسران در سال ۸۵ خارج از چرخه تحصیل قرار داشته‌اند.

یزدانی با بیان این که در سال ۸۵، حدود ۲۲ درصد از پسران و حدود ۲۱ درصد از دختران ساکن در نقاط شهری خارج از چرخه تحصیل بودند، نسبت این جمعیت در نقاط روستایی را این گونه بیان کرد: ۳۴ درصد پسران و ۴۲ درصد از دختران روستایی خارج از چرخه تحصیل بودند.

وی توجه به آمارهای یاد شده را برای برنامه ریزی مسئولان آموزش و پرورش و جذب بودجه ضروری دانست و تصریح کرد: هر چند به نظر می‌رسد، مهم‌ترین هدف وزارت آموزش و پرورش پرداختن به آموزش کودکان خارج از چرخه تحصیل است، اما با توجه به این آمارها، این وزارتخانه هم‌اکنون از ۳۰ درصد حداقل وظایف خود، یعنی پوشش اجباری آموزش برای همه، عقب است.